

Ako želite še takih lekcij, oglasite se zopet, če pa ostanete pri svojih trditvah glede ženskega delovanja, vedite, da je to le grd izrastek in ne le nekak — tretji spol!

Gospa Meranova je spremila Irmo Svobodo do vrat. Leta je pa po stopnicah skakljaje pevuckala: — Zastareli nazori, zastareli nazori, oj! —

Spominu.

Šel sem zadnjič potoglav.
Vest me je globoko pekla,
glasovito stokrat rekla:
Ah, kar delaš ti — ni prav!

Pa zakličem! Hej, spomin!
Ti govori, verni sin!
Mar sem takrat srečen bil,
dokler sem le vodo pil? —

Anton Medved.

Spoštovanim sotrudnikom, sotrudnicam in čitateljem.

S to številko neham urejevati »Slovenko«, zato se kot bivša prva slovenska urednica obračam s par vrsticami do sotrudnic in sotrudnikov ter čitateljev in čitateljic.

Vsak začetek je težek in začetek urejevanja prvega slovenskega ženskega lista ni bila v naših razmerah baš lahka stvar.

Ko sem pred tremi leti stopila v kolo urednikov, pisal mi je nek slovenski literat: »Urejevati list je sploh težavno, urejevati slovenski list še težavnejše a kaj še le urejevati slovenski ženski list«!

In drugi tudi znani naš leposlovec svaril me je tedaj, da naj nikar ne prevzamem te zadače ter mi zajedno citiral osodo raznih naših slovenskih listov in dodal: »Verujte meni, ki Vam govorim iz lastne izkušnje, da prav oni in one, ki Vas nagovarjajo, da sprejmite to nehvaležno delo, prav oni, ki Vam obečajo največ pomoči, pusté Vas najprej na cedilu in se poskrijejo za plot«.

In mož je govoril resnico.

Seveda so se vsi oni in one poskrili in poizgubili tudi zato, ker niso bili zmožni, da bi pomagali. Mesto njih oglasilo se je pa mnogo drugih, ki ob osnovanji lista niso niti zinili in o katerih